

man, efter at man havde modtaget Kirke- og Undervisningsministerens Svar, maatte komme til det Resultat, at man ikke kunde arbejde fort paa Grundlag af Regjeringens Forslag, og den ærede Ordfører har idag udtalt her i Salen, at Flertallet har gjort alt Muligt for at kunne tage Regjeringens Forslag og skyde det private Forslag tilside. Maa jeg nu spørge, hvad det er, Flertallet i Udvalget har gjort. Har det behandlet Regjeringens Forslag? Ja! vil man sige, den ærede Ordfører har stillet en Række Ændringsforslag til Regjeringens Forslag. Men disse Ændringsforslag gik jo netop ud paa at tage det Originale bort ved Regjeringens Forslag og i Grundtanken gjøre det aldeles ligt med det private Lovforslag; de gik ud paa at tage Bygprincipet bort, og det er jo det, der er det Betegnende for Regjeringens Forslag. Altsaa, jeg ser ikke, at man i nogen Maade er kommen ind paa Regjeringens Forslag; det, at man stiller Ændringsforslag til at forandre Regjeringens Forslaget saameget, at det bliver ligt det private Lovforslag med Undtagelse af, at Lønningerne blive noget højere, er ikke at arbejde paa Grundlag af Regjeringens Forslag. Derimod tror jeg, at vi, som udgjøre Mindretallet i Udvalget, have arbejdet paa Grundlag af Regjeringens Forslag, og at vore Ændringsforslag, dersom de blive vedtagne, ville forandre Regjeringens Forslaget i væsentlige Punkter, men dog ikke saaledes, at det kommer til at hvile paa et andet Grundlag end det, hvorpaa det hvilede ved Forelæggelsen. Den ærede Ordfører fremhevede som sagt meget stærkt, at Flertallet i Udvalget havde strakt sig saavidt som muligt, og han skal ogsaa sige nu alt Ansvar, dersom denne Sag strandede. Men den ærede Ordfører har jo tidligere selv tydelig udtalt, hvad Forskjellen er mellem de to Principer, Lønning paa Grundlag af Byg og Penge-lønning. Den ærede Ordfører har tidligere udtalt om denne Sag, at „Regjeringen var kommen Folkethinget saaledes indpaa, at den særlige Fond var opgiven, og at disse Indtægter og Udgifter opføres under Kultusministeriets Budget i den almindelige Del i samme Form, som f. Ex. Lov- væsenets Indtægter og Udgifter findes opførte i § 5 og Postvæsenets Indtægter og Udgifter i § 6. Saaledes er den Vanfærlighed, der for Folkethingets Flertal har været Hovedvanfærligheden, det Væsentligste, som det har havt at indvende mod Regjeringens Forslag, hævet.“ Denne Hovedvanfærlighed er hævet i det Forslag, som foreligger fra Regjeringen, saafremt de af Mindretallet stillede Ændringsforslag vedtages, thi saa er det

ganske enstybig med det Forslag, hvormed den ærede Ordfører har udtalt disse Ord. Paa den anden Side har dette Flertal indrømmet, at Folket ønskede, at Præsternes Lønning bestemtes gennem Pengebeløb, men det har samtidig kunnet slutte sig til det Grundlag, hvorpaa Regjeringens udfæstet hvilede, nemlig at Præsterne skulde lønnes med Tiende og andre Biindtægter. Dengang havde den ærede Ordfører klart Syn for, hvad der var Grundlag for Regjeringens Forslag. Nu synes det, at det maa være sluppet ham af Syne. Nu mener han, at man har strakt sig ud mod Regjeringens Forslag, fordi man har indrømmet noget højere Lønninger. Den ærede Ordfører gennemgik ogsaa disse Lønninger idag og erklærede eller ansøgte, at man var kommen betydelig ud over, hvad man tidligere havde budt. Han sagde, at man i de foregaaende Aar havde stillet denne Løn til Præsternes Raadighed, og saa ansøgte han de Satser, som findes i det af en Del Medlemmer indbragte private Lovforslag, og de Ændringsforslag, han havde stillet. Men den ærede Ordfører maa gaa lidt tilbage. Vi havde et Forslag liggende for os allerede i Aaret 1862. Dengang delte Udvalget sig i et Flertal af 10 mod 5 Medlemmer, og 7 Medlemmer af dette Flertal indstillede, at samtlige Præster skulde lønnes med en Begyndelsesgage af 1,000 Rd., og saa skulde de have et Alderstillsæg hvert femte Aar, indtil Tillegget var naaet op til Lufind Rd. Dette Forslag var allerede betydelig højere end det, her ligger for, men det var ikke den ærede Ordfører høit nok endda. Han og et andet æret Medlem, som nu sidder i Landstthinget, stillede dengang et Forslag, som gik ud paa, at Præsterne skulde deles i 3 Klasser, at den ene Klasse skulde bestaa af 42 Medlemmer eller 46 — tror jeg, at det var —, som skulde have en Begyndelsesløn af 600 Rd., og et Tilleg hvert 5te Aar indtil 1,000 Rd. Den allerførste Klasse af Præsterne, nemlig 824, skulde have en Begyndelsesløn af 1,000 Rd., som ligeledes hvert 5te Aar kunde stige indtil endnu 1,000 Rd., og 119 Præster i de største og bedste Rald skulde have en Begyndelsesløn af 1,400 Rd. og ligeledes Tilleg af 200 Rd. hvert 5te Aar, indtil 1,000 Rd. Dette Forslag stillede den ærede Ordfører i 1862. At man senere er gaaet tilbage og er gaaet betydeligt nedad i disse Lønninger forekommer mig uмотiveret; thi fandt man det rigtigt i 1862 at lønne Præsterne med saadanne Beløb som de nævnte, da ere Tidsforholdene nu saaledes, at man ikke kan gaa betydeligt under dette Beløb. Jeg finder altsaa ikke,